

Jumalan rakkautta jakamassa

Allie B., 12, Kentucky, USA

Vähän aikaa sitten muutimme perheeni kanssa Kentuckyn osavaltioon Yhdysvalloissa. Olin tosi harmissani, koska olin jättämässä kaikki ystäväni ja sukulaiseni. Kentucky oli hyvin erilainen kuin mihin olin tottunut. Kun menimme ensimmäisen kerran kirkkoon, näin, ettei siellä ollut kovinkaan montaa ihmistä. Kun tajusin, kuinka pieni seurakuntamme oli, päätin, että en ajattelisi siitä pahaa vaan tekisin jotakin sen eteen.

Seuraavana päivänä äiti ja minä menimme kauppaan. Ennen kuin lähdimme kotoa, sieppasin käteeni pinon kampanjakortteja. Kun tulimme kauppaan, valitsin suklaapatukan ja menin maksamaan sitä. Kassavirkailija skannasi patukan ja ojensi sen sitten minulle. Annoin sen takaisin. Hän näytti hämmentyneeltä ja sanoi: ”Te maksoitte tämän juuri, neiti.”

Sanoin: ”Tiedän sen, mutta se on lahja sinulle.” Sitten annoin patukan mukana yhden kampanjakortin. Hän hymyili ja kiitti minua. Hän katsoi kampanjakortin kääntöpuolta, jonne olin kirjoittanut: ”Jokainen on Jumalan lapsi.” Kävelin pois onnellisena, koska tiesin, että vaikka hän ei liittynyt kirkkoon, olin silti tehnyt jotakin hyvää.

Myöhemmin samana päivänä muistin, että olin jättänyt loput kampanjakortit kassalle! Kun seuraavan kerran menimme kauppaan, menin kysymään, ovatko ne vielä siellä. Sitten näin jotakin, ja pysähdyin niille sijoilleni. Noin viidellä kassavirkailijalla oli kampanjakortteja, joissa sanottiin: ”Jokainen on Jumalan lapsi.” Kassavirkailija oli jakanut ne! Olin hyvin onnellinen siitä, mitä olin tehnyt. ■

